

**[Hauge.]** gynder Depressionen paa Sukkermarkedet; da faldt Prisen og blev til sidst saaledes, at al Verdens Stater maatte træffe særlige Foranstaltninger for at beskytte deres Sukkerproduktion. Navnlig maatte Roe-sukkerproduktionen kræve Beskyttelse for ikke at bryde fuldstændig sammen. Jeg kender ikke nogen Stat med Roeproduktion og deraf følgende Sukkerproduktion, der ikke har set sig foranlediget til at træffe Foranstaltninger til Beskyttelse for Produktionen, og jeg vover at paastaa, at det var godt, at vi ikke her dannede nogen Undtagelse.

Nu maa vi nemlig forberede os paa højere Sukkerpriser paa Verdensmarkedet. En ret betydelig Stigning i Sukkerpriserne er allerede indtraadt for Maaneder siden; Pristendensen har været jævnt opadgaaende; og for Øjeblikket føres der Forhandlinger i London mellem de mere betydende sukkerproducerende Stater om Foranstaltninger til Tilvejebringelse af et rimeligt Forhold mellem Produktion og Forbrug med det for Øje at faa Prisen stabiliseret, saaledes at det kan lønne sig at producere Sukker. Saaledes som denne Konference er etableret, føler jeg mig overbevist om, at der denne Gang vil komme et Resultat ud af Forhandlingerne, saaledes at vi kan regne med stigende Sukkerpriser, og da er det godt, at vi har vort Produktionsapparat i Orden, saaledes at vi ikke, efter at have faaet denne Produktion lagt helt øde, skal til at importere til meget høje, for Befolkningen generende Priser.

Det foreliggende Lovforslag er udarbejdet paa Grundlag af Aftaler mellem Ministeriet, Sukkerroedyrkerne og Sukkerfabrikerne; Aftaler, der, saa vidt jeg forstaar, i det væsentlige er af samme Art som de, der tidligere har været truffet, og paa Grundlag af disse Aftaler i Relation til den Lov, hvortil der her foreligger Forslag, skal der træffes bindende Overenskomst mellem Staten, Roedyrkerne og Sukkerfabrikerne.

Efter Forslaget skal Roeprisen, som Dyrkerne faar garanteret, forhøjes fra 1 Kr. 90 Øre til 2 Kr. 10 Øre pr. Dobbeltcentner, altsaa med 20 Øre pr. Dobbeltcentner. Dertil kommer, at Roedyrkerne faar Udsigt til en Tantième paa 30 Øre pr. Dobbeltcentner; saaledes at Roeprisen, alle Forhold taget i Betragtning, kan ventes at blive netto 2 Kr. 40 Øre pr. Dobbeltcentner. Det er en Pris, som jeg tror Roedyrkerne kan være vel tjent med. Denne Forhøjelse af Roeprisen motiveres med den Prisstigning, der har fundet Sted paa forskellig Vis. Den

forhøjede Roepris, som Fabrikkerne skal betale, maa naturligvis ogsaa føre til en Forhøjelse af Prisen paa Sukker af Fabrik. Prisen, der hidtil har været 33 Øre pr. kg Melis, foreslaas forhøjet til Minimum 35 Øre; altsaa med 2 Øre pr. kg.

I § 4 bestemmes det, at denne Pris, 35 Øre, eventuelt kan forhøjes med 5 Øre til 40 Øre. Herved bliver Forskellen paa Mindsteprisen og Højesteprisen den samme som efter den gældende Lov, idet de 33 Øre, der er Mindsteprisen efter den gældende Lov, kan forhøjes til 38 Øre. Bestemmelsen er altsaa ikke ny, det er kun Tallene, der er anderledes, og jeg skønner ikke rettere, end at de Tal, der her er foreslaaet, er rigtige, alle Forhold taget i Betragtning. Der kan altid diskuteres om, hvorvidt Roedyrkerne har billigt Krav paa en Forhøjelse af Roeprisen som den, der her er Tale om, fra 1 Kr. 90 Øre til 2 Kr. 10 Øre pr. Dobbeltcentner, med, jeg kan vel næsten sige sikker, Udsigt til et Tantiémertilæg paa 30 Øre, saaledes at de kommer op paa 2 Kr. 40 Øre.

Da der bliver Tale om en Forhøjelse af Sukkerprisen paa Verdensmarkedet, vil jeg pege paa, hvad der staar i Lovforslagets § 5: at for saa vidt Verdensmarkedets Prisnoteringer maatte betinge en højere Pris pr. kg Melis end i Henhold til § 4, 1ste Stykke, fastsat, kan Ministeren for Handel, Industri og Søfart bestemme, at Forskrifterne i § 4 ikke finder Anvendelse i det Tidsrum, for hvilket den højere Pris noteres. Jeg maa her betone, at denne Ret for Ministeren til at fastsætte en højere Pris aldeles ikke kan betragtes som en Pligt. I mange Aar har Forbrugerne, som jeg allerede har gjort opmærksom paa, betalt en højere Pris paa Sukker til Forbrug her i Landet, end Verdensmarkedets Pris betingede. De har maattet betale denne højere Pris, fordi man har villet sikre Roeproduktionen og dermed Sukkerproduktionen her i Danmark. Løber Verdenspriserne nu i Vejret, saa bør man ikke prisgive Forbrugerne og lade dem betale en hvilken som helst Pris, der noteres paa Verdensmarkedet. Man maa, i Henhold til hvad der tidligere er passeret, gennem Loven kunne sikre Forbrugerne mod at komme til at betale urimelige Priser for Sukker. I visse Tilfælde maa der ogsaa kunne være Tale om lavere Priser end Verdensmarkedets Priser. Derom vil der naturligvis ogsaa blive forhandlet med Sukkerfabrikerne og med Roedyrkerne.

Sukkerfabrikkernes Forhold bliver, saa vidt jeg forstaar, uforandrede efter den nye Lov, saaledes at Avancebegrænsningen opretholdes, men at der ogsaa paa den anden